

In memoriam Louis J.M. Butot (1918-2008)

Henny E. Coomans

Op 26 oktober 2008 is ons medelid Louis Butot in zijn woonplaats Bilthoven overleden. De begrafenisplechtigheid vond plaats in de St. Michaëlkerk te De Bilt. Namens het NMV-bestuur was Sylvia van Leeuwen aanwezig, alsmede het oudste NMV-lid dr. Hans Kuiper. Rob Moolenbeek en Henny Coomans vertegenwoordigden de afdeling malacologie van het Zoölogisch Museum Amsterdam.

Daarbij hield ondergetekende de volgende toespraak.

In 1956 definitief terug naar Nederland en werkzaam bij Staatsbosbeheer. Het jaar daarop begon zijn carrière bij het RIVON, later het Rijksinstituut voor Natuurbeheer (RIN) te Leersum. Aan de Universiteit van Utrecht heeft Louis enkele jaren biologie gestudeerd en hij verwierf in 1972 de akte om bij het middelbaar onderwijs plant- en dierkunde te doceren.

Op 1 oktober 1983 ging hij met pensioen als Technisch Hoofdbambtenaar A.

Wij zijn hier bijeen om afscheid te nemen van Louis Butot. Zijn leven was lang, negentig jaar, maar vooral gevarieerd want Louis had meerdere talenten. Hij was 8 september 1918 op het eiland Ambon in het voormalig Nederlands Oost-Indië geboren, waar zijn vader militair was. Wanneer een bioloog de naam Ambon hoort, dan denkt hij aan de beroemde Rumphius die daar in de 17e eeuw als VOC-ambtenaar woonde en zijn werken over planten en zeedieren schreef. Wellicht is er 'iets' van Rumphius in Louis Butot terecht gekomen.

Het gezin Butot keerde terug naar Nederland toen de kleine Louis twee jaar oud was. Zijn schooljaren bracht hij door in Haarlem, waar hij de MULO en vijfjarige HBS-A met succes heeft doorlopen. Toen zat hij al in het bestuur van de 'Natuurhistorische studieclub Natura Docet'. Vervolgens een jaar dienstplichtig militair, met eindrang sergeant.

Door de oorlogsdreiging in 1939 weer opgeroepen in militaire dienst. Tijdens de meidagen van 1940 vocht hij nabij Dordrecht tegen de Duitsers, na demobilisatie volgde een kantoorbaan in Haarlem. Louis ging bij de verzetsbeweging, werd verraden en veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf in een Duitse cel te Kleef. Daarna werkzaam bij de voedselvoorziening in Nederland, maar hij nam toch weer deel aan het verzetswerk en later bij de B.S. [Binnenlandse Strijdkrachten]. In 1982 werd hem daarvoor het Verzetsherinneringskruis toegekend.

Na de oorlog wederom ingelijfd in het Nederlandse leger, hij werd opgeleid in Engeland en ging terug naar zijn geboorteland te Bandung op Java. In zijn vrije tijd deed hij biologisch onderzoek. In 1949 met groot verlof. Voor zijn Indische diensttijd ontving hij het 'Ereteken Orde en Vrede' met 4 gespen.

Louis bleef in Indonesië en ging als bioloog werken op het Zoölogisch Laboratorium van de Plantentuin te Buitenzorg (nu Bogor). Hij werd redacteur van *De Tropische Natuur* en nam deel aan de expeditie naar Prinseneiland (1951). Gedurende 1953 met zes maanden Europees verlof.

De malacologie speelde een belangrijke rol in zijn leven. Reeds in 1939 werd hij lid van de Nederlandse Malacologische Vereniging, zijn lidmaatschap omvat zeventig jaar. Louis Butot was redacteur van het *Correspondentieblad* (1957-1970) en bestuurslid NMV van 1966-1970.

Zijn eerste publicatie in *Basteria* dateert van 1941; in totaal publiceerde hij 150 malacologische artikelen over zowel land- en zoetwater- als mariene mollusken van Indonesië, Nederland en Europa. De wijngaardslak had zijn speciale belangstelling. Tientallen rapporten over natuurbescherming verschenen van zijn hand. Behalve in *Basteria* en het *Correspondentieblad* publiceerde hij in *Beaufortia*, het *Archiv für Molluskenkunde*, *Genetica* en andere tijdschriften.

Met zijn vriend en collega Kiauta werkte hij aan chromosomenonderzoek bij mollusken. Op diverse excursies naar de Griekse eilanden werden landslakken bestudeerd.

In 1971 werd Louis gevraagd als lid van het Molluskencomité, in hetzelfde jaar werd hij benoemd tot Honorair medewerker aan het Zoölogisch Museum Amsterdam.

Ondanks dat hij in de Tweede Wereldoorlog tegen Duitsland vocht en in een Nazi gevangenis terecht kwam, koesterde hij geen haat tegen de Duitsers. Als lid van het 'Deutsche Malakologische Gesellschaft' ontving hij in 1993 de 'Anerkennungs Urkunde'. Bij het zestigjarig bestaan van de NMV in 1994 werd hem de erepenning van de vereniging uitgereikt.

Louis was 46 jaar getrouwd, het echtpaar Butot had vier kinderen. Zij mogen zich verheugen deze man als vader gehad te hebben. Het Zoölogisch Museum kijkt vol trots naar zijn malacologische verdiensten, de schelpencollectie was reeds jaren geleden aan het museum geschonken. Mede door zijn vele publicaties zal de naam van Louis Butot niet uitgewist worden.

Moge hij in vrede rusten.

Adres van de auteur:
Iepenlaan 4
2061 GK Bloemendaal
coomanslibri@freeler.nl